

ชีวิต

(LIFE)

นาย ลิทธิ ดิษฐสำเร็จ

เลขที่ 2543
เลขทะเบียน 40805
วัน, เดือน, ปี 27 พ.ย. 2544

b.....
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาจิตรกรรม ภาควิชาจิตรศิลป์

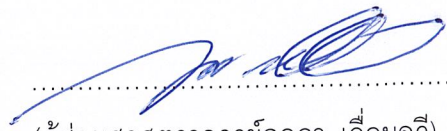
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2543

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กุลธร เลื่อนฉวี)

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารอด)

 กรรมการ
(รองศาสตราจารย์เดชา วราขุน)

 กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สมศักดิ์ ปรีทยานิตย์)

 กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)

 กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สรรณรงค์ สิงห์เสนี)

 กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อลิตา จันผิงเพ็ชร)

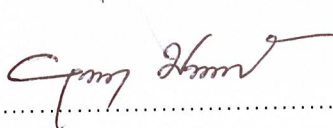
 กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)

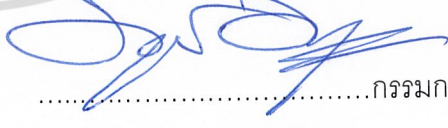
 กรรมการ
(อาจารย์ปิยะวัฒน์ มังกรวงษ์)

 กรรมการ
(อาจารย์กันจณา ต่าไสกี)

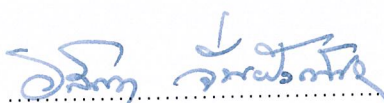
 กรรมการ
(อาจารย์วุฒิมกร คงคา)

 กรรมการ
(อาจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

 กรรมการ
(อาจารย์ยุพา มหามาตร)

 กรรมการ
(อาจารย์อนุพงษ์ คชาชีวะ)

..... กรรมการและเลขานุการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รสลิน กาสต์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการใช้งานเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ชีวิต
	(LIFE)
ชื่อ	นาย สิทธิ ดิษฐสำเร็จ
สาขาวิชา	จิตรกรรม
ภาควิชา	วิจิตรศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2543
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์อลิตา จันผิงเพชร

บทคัดย่อ

ชีวิตเป็นสิ่งที่สวยงามและมีคุณค่ามากที่สุด มนุษย์ทุกคนล้วนแล้วแต่รักและต้องการมีชีวิตอยู่ให้นานที่สุด ตรงจุดนี้ข้าพเจ้าได้นำมาสร้างสรรค์และนำเสนอ ในโครงการศิลปนิพนธ์ภายใต้ชื่อเรื่อง “ชีวิต” โดยให้แง่คิดผ่านมุมมองชีวิตของเด็กที่มีความพิการทางสมองแต่กำเนิด ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ และเน้นให้เห็นความสำคัญของชีวิต ข้าพเจ้าจึงนำเสนอในรูปแบบของงานจิตรกรรมเหมือนจริง ผสมผสานกับจินตนาการส่วนตัว โดยใช้เทคนิคสีน้ำมันและสีอะครายลิกบนผ้าใบในจำนวน 4 ชั้น จากการที่ข้าพเจ้าได้ไปทำบุญที่บ้านเด็กพิการทางสมองปากเกร็ด ได้พบเห็นสภาพของเด็กเหล่านั้น เป็นแรงผลักดันให้ข้าพเจ้าได้นำมาสร้างสรรค์ผลงาน เนื้อหาของงานต้องการแสดงถึงชีวิตอีกแบบหนึ่งที่น่าสงสาร โดยใช้เด็กที่มีความพิการทางสมองเป็นตัวแทนสื่อความหมายของการดิ้นรน ต่อสู้ และใช้ตัวการ์ตูนเป็นสื่อที่แสดงถึงความน่ารักสดใสที่เด็กเหล่านั้นขาดไป ในส่วนนี้เพื่อที่จะให้เข้าถึงความรู้สึกและอารมณ์แล้ว ข้าพเจ้าจึงต้องศึกษาหาข้อมูลมาช่วยเสริม โดยการสะเก็ดซ์ ถ่ายภาพ และรูปภาพจากหนังสือและนิตยสาร สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ รวบรวมนำมาสร้างเป็นภาพร่าง จัดวางองค์ประกอบจนเกิดรูปแบบใหม่ ผ่านขั้นตอนการปฏิบัติงานลงสีเก็บรายละเอียดเรื่องราวต่าง ๆ อาทิ รูปทรง สี น้ำหนัก เส้น พื้นที่ว่าง และพื้นผิว เป็นตัวผสมผสานสร้างความงาม ในผลงานแต่ละชิ้นได้มีการพัฒนา ปรับปรุง แก้ไข ตามลักษณะปัญหาที่เกิดขึ้น โดยตัดทอนรูปทรงบางอย่างออก และข้าพเจ้าได้เพิ่มจุดเด่นให้มีลักษณะความรู้สึก เป็นไปตามแนวคิดจนผลงานออกมาเป็นที่น่าพอใจในระดับหนึ่ง การที่จะประสบความสำเร็จในการทำงานนั้น เกิดจากการวางแผนที่ดีมีการทบทวนสิ่งต่าง ๆ ที่ได้ทำลงไป แบ่งเวลาทำงานให้ลงตัว และต้องใช้ความพยายามอย่างจริงจัง จึงจะเกิดความสำเร็จ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

เอกสารฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรศิลปปะนิพนธ์ ภาควิชาวิจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นเรื่องราว เกี่ยวกับเด็กที่มีปัญหา ความพิการทางสมอง ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเอง ได้ เพื่อเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญและ คุณค่าของการมีชีวิตอยู่ ข้าพเจ้า หวังว่างานศิลปปะนิพนธ์ชุดนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อสังคม โดยใช้เป็นแง่คิดและเป็นการใช้ ศิลปะ เป็นการถ่ายทอดเรื่องราวจากความเป็นจริง ผสมจินตนาการของข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าอยากขอบคุณบิดามารดาสำหรับความช่วยเหลือในทุกๆด้าน ขอขอบคุณอาจารย์ทุกท่านที่ภาควิชาวิจิตรศิลป์ และขอบคุณบ้านเฟื่องฟ้า (บ้านเด็กพิการทางสมองปากเกร็ด) และเด็ก ๆ ที่นั่นทุกคน สำหรับข้อมูลและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	<u>หน้า</u>
สารบัญ	
บทคัดย่อ	ก
คำนำ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญภาพ	จ
บทที่ 1	
บทนำ	1
ความสำคัญของโครงการ	2
วัตถุประสงค์,ขอบเขตของโครงการ	3
บทที่ 2	
แรงบันดาลใจและแนวความคิดสร้างสรรค์	4
แนวความคิดสร้างสรรค์	5
บทที่ 3	
การดำเนินงาน	6
การนำข้อมูลเข้าสู่วิธีการสร้างสรรค์	8
เทคนิควิธีการสร้างสรรค์,ขั้นตอนการสร้างสรรค์	19
บทที่ 4	
การวิเคราะห์องค์ประกอบและพัฒนาการสร้างสรรค์	
การวิเคราะห์หัตถ์คนธาตุ	20
การพัฒนาผลงานสร้างสรรค์	21
บทที่ 5	
บทสรุป	25
ประวัติผู้เขียน	26

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพประกอบข้อมูล	7
ภาพร่างชุดที่ 1	9,10
ภาพร่างชุดที่ 2	11,12
ภาพร่างชุดที่ 3	13,14
ภาพร่างชุดที่ 4	15,16
ภาพร่างชุดที่ 5	17,18
ผลงานชิ้นที่ 1	21
ผลงานชิ้นที่ 2	22
ผลงานชิ้นที่ 3	23
ผลงานชิ้นที่ 4	24

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ชีวิต (Life) เป็นสิ่งที่มีค่าและสำคัญที่สุด ทุกชีวิตที่เกิดมา ล้วนแต่ต้องการที่จะดิ้นรนเพื่อรักษาไว้ ซึ่งความอยู่รอด ในช่วงชีวิตของคนเรา ก็มีความสามารถในการช่วยเหลือตัวเอง แตกต่างกันไป

วัยเด็กนั้น นับเป็นวัยที่อ่อนแอ บอบบาง และต้องอาศัยการดูแล เด็กๆ นั้นก็เป็นสัญลักษณ์ที่แสดงให้เห็น ถึงความบริสุทธิ์ การเจริญเติบโตอย่างเป็นขั้นตอนของชีวิตเพื่อเติบโต และก้าวไปสู่วัยรุ่น และเด็กยังเป็นตัวแทนของความน่ารักสดใส เปรียบเสมือนสิ่งมีค่าที่ต้องทะนุถนอมเอาใจใส่

แต่ยังมีเด็กอยู่กลุ่มหนึ่ง ไม่มีโอกาสได้รับสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้น คือ เด็กที่มีความพิการทางสมอง จากการที่ข้าพเจ้า ได้เคยไปทำบุญที่บ้านปากเกร็ด ซึ่งเป็นบ้านพักสำหรับเด็กพิการทางสมอง สิ่งหนึ่งที่ข้าพเจ้ายังจำได้ติดตา มาจนถึงปัจจุบันนี้ ก็คือสภาพร่างกายที่พิการของเด็ก ๆ เหล่านั้น อันเนื่องมาจากความผิดปกติทางสมอง มาแต่กำเนิดทำให้มีรูปร่างที่ผิดปกติรวมชาติ พวกเขาไม่สามารถช่วยเหลือตนเอง หรือดำเนินชีวิตตามปกติได้เหมือนกับเด็กทั่วไป เด็กจำนวนมากมาย ยังถูกสังขมทอดทิ้ง มีเพียงบ้านพักหรือสถานสงเคราะห์ไม่กี่แห่งที่เข้ามาดูแล ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกหดหู่และสะเทือนใจ สงสารเด็กที่ต้องมีชะตากรรมอย่างนั้น แต่ในทางกลับกัน ข้าพเจ้ากลับรู้สึกว่า ในโลกนี้ยังมีคนที่ต้องทุกข์ทรมานกว่าเราอยู่อีกมากมาย ฉะนั้นใครบ่ใดที่เรายังมีลมหายใจอยู่ เราควรระลึกไว้เสมอว่า ชีวิตนั้นเป็นสิ่งที่มีค่าที่สุด และไม่ว่าจะตกอยู่ในสถานการณ์ใด ขอแค่ให้เราใช้ชีวิตอยู่ก็เพียงพอแล้ว เพราะแม้แต่เด็ก ๆ ที่ต้องต่อสู้กับความทุกข์ทรมาน ทั้งทางร่างกายและจิตใจ พวกเขา ยังพยายามอดทน ดิ้นรนเพื่อที่จะมีชีวิตอยู่ เมื่อเทียบกับเราที่มีร่างกายครบ 32 ประการทุกอย่าง ก็ควรที่จะต่อสู้กับชีวิต และไม่ท้อถอยต่ออุปสรรคต่าง ๆ เช่นกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสำคัญของโครงการ

ข้าพเจ้าเชื่อว่า ชีวิตเป็นสิ่งมีค่าและสำคัญมาก ทุกชีวิตที่เกิดมา ล้วนแล้วแต่ต้องดิ้นรนต่อสู้เพื่อที่จะ อยู่รอด รักษาตัวให้ได้นานที่สุด

จากแนวคิดข้างต้น ทำให้ข้าพเจ้า ต้องการสื่อสะท้อนเรื่องราว ของชีวิตในอีกแง่มุมหนึ่ง เป็นชีวิตของเด็กกลุ่มหนึ่ง ที่ไม่มีโอกาสจะดำเนินชีวิตแบบคนปกติทั่วไป หรือสำหรับเด็กบางคนที่มีแม้กระทั่งการช่วยเหลือตัวเองเล็กๆ น้อยๆ ก็ยังไม่สามารถทำได้ พวกเขาส่วนหนึ่งต้องจากไปก่อนเวลาอันควร เนื่องจากสภาพร่างกายที่ผิดปกติและอ่อนแอ ทั้งนี้เพื่อแสดงให้เห็นว่า ชีวิตคนเรานั้นไม่ว่าจะอยู่ในภาวะที่ยากลำบาก หรือคับขันเพียงใด สิ่งหนึ่งที่เราควรจะทำไว้คือ การมีชีวิตอยู่คือ สิ่งที่มีค่าที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์

ข้าพเจ้าต้องการแสดงออก ถึงความสะท้อนอารมณ์ ที่มีต่อเรื่องราวของเด็กพิการทางสมอง ซึ่งมีชีวิตแตกต่างจากเด็กทั่วไปอย่างสิ้นเชิง นอกจากจะต้องทนทุกข์ทรมาน กับความผิดปกติทางร่างกายแล้ว ยังไม่ได้รับการเหลียวแลเอาใจใส่ และความรักความอบอุ่น อย่างที่เด็กทั่วไป พึงจะได้รับ เพื่อเป็นแรงจูงใจ ให้สังคมตระหนักถึงสภาพชีวิต ความเป็นอยู่ของเด็กด้อยโอกาสเหล่านี้ ซึ่งพวกเขาก็นับเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

ขอบเขตของโครงการ

ข้าพเจ้านำเสนอในรูปแบบงานจิตรกรรมแนวเหมือนจริง (Realistic) ผสมกับจินตนาการส่วนตัว (Personal Imagination) โดยผสมผสาน รูปแบบการดูที่มีสีสันสดใส กับรูปร่างเหมือนจริงที่สร้างด้วยรอยฝีแปรง นำมาจัดวางเข้าด้วยกันบนพื้นผิวแบนเรียบ ด้วยเทคนิคจิตรกรรม สีน้ำมัน

จำนวน 2 ชิ้น ในขนาด 2 เมตร x 1.50 เมตร

จำนวน 2 ชิ้น ในขนาด 1.80 เมตร x 1.40 เมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิดสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าต้องการจะสื่อให้เห็นของชีวิตของเด็กที่แตกต่างไปจากเดิม เด็กที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ มีความทุกข์ทรมานจากสภาพร่างกายและสมองที่เลวร้าย และไม่ได้รับบทบาทต่างๆทางสังคม ข้าพเจ้าได้นำตัวการ์ตูนต่างๆ ที่เป็นตัวแทนของเด็ก แทนความสนุกสนานร่าเริงของเด็กๆ เข้ามาร่วมในงานเพื่อเป็นการสะท้อน ในแนวความคิดด้วยการปะทะผู้ชมจากความขัดแย้งและความเป็นจริงในตัวตน ว่าแม้แต่โอกาสเพียงเล็กน้อยในการรับรู้ความสนุกสนานจากตัวการ์ตูนเหล่านั้น เด็กพวกนี้ก็ยังไม่มีความรู้ที่จะรับรู้ได้เลย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การดำเนินงาน

การเริ่มต้นในการทำงานศิลปะแต่ละอย่างต้องมีการวางแผน เรียบเรียงขั้นตอนต่าง ๆ ให้ลงตัวเพื่อง่ายต่อการปฏิบัติงาน โดยเริ่มจากการศึกษาในเนื้อหาของตัวงานและหาข้อมูลเหล่านั้น มาช่วยเสริมผลงานให้ลงตัว

ขั้นตอนการศึกษาหาข้อมูล

จากประสบการณ์

การดำเนินชีวิตในแต่ละวันนั้นเราได้ประสบการณ์ และรับรู้สิ่งต่างๆ มากมาย หลายสิ่งที่เราชอบ ประทับใจ หรือข้อมูลและเนื้อหาที่ตรงกับแนวความคิดก็จะจดบันทึกไว้ เช่นการสะเกตซ์ (SKETCH) ด้วยสมุดร่างภาพซึ่งเป็นสิ่งที่พกพาสะดวก ง่ายต่อการบันทึก และสามารถถ่ายทอดจินตนาการส่วนตัวเติมแต่งเข้าไปได้อย่างอิสระ

บันทึกจากภาพถ่าย

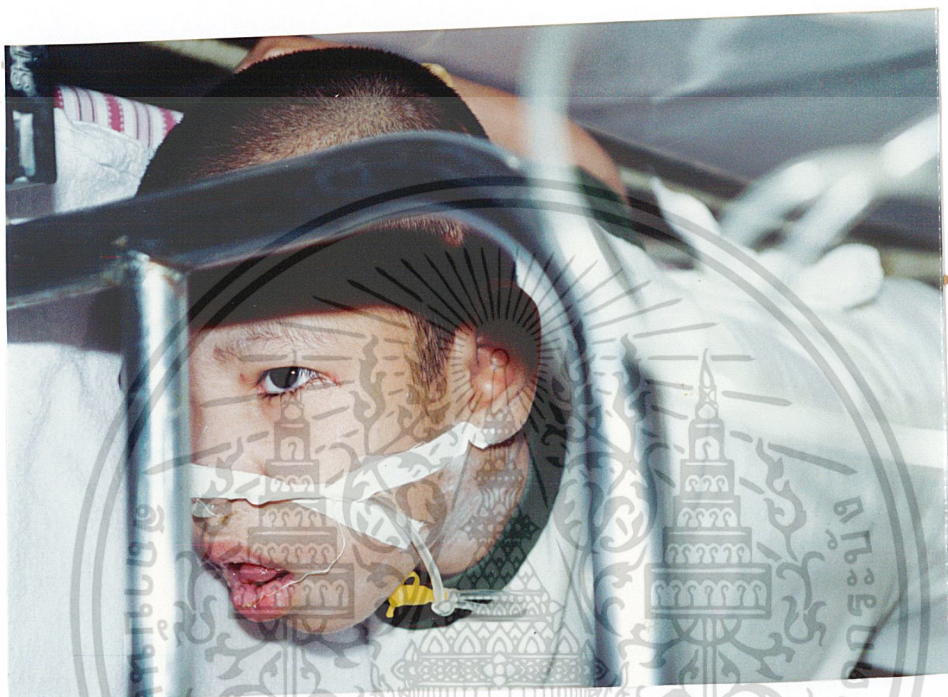
เป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่รวดเร็วและจับใจ สามารถถ่ายทอดรายละเอียดจากความเป็นจริงที่เกิดขึ้นได้อย่างชัดเจน อีกทั้งการที่เราไปสัมผัสสถานที่ที่เราไปเก็บภาพนั้น เราจะได้รับรู้กับบรรยากาศโดยรวม ซึ่งอาจทำให้เราทำงานได้อย่างเข้าถึงอารมณ์ยิ่งขึ้น

หนังสือ นิตยสาร สิ่งพิมพ์ต่างๆ

ในส่วนนี้มีความหลากหลายมาก แต่เราสามารถเลือกสรรสิ่งที่ตรงกับเนื้อหา สาระบันทึกหรือข้อเก็บไว้ ช่วยในการศึกษาได้ง่ายขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การนำข้อมูลเข้าสู่วิธีการสร้างสรรค์

การที่จะแสวงหาทางออกในการสร้างสรรค์ผลงานใหม่ ๆ นั้น ขึ้นอยู่กับการดำเนินงาน ค้นหา รวบรวม เพื่อสานต่อกับแนวความคิดที่เพิ่งจะเสนอ และผลงานในรูปแบบต่าง ๆ ต้องผ่านกระบวนการศึกษาหาข้อมูลผนวกกับอารมณ์ ความรู้สึก จิตภาพส่วนตัว กลั่นกรองออกมาเป็นงานศิลปะที่ทรงคุณค่า ดังเช่นการสร้างแบบร่าง (SKETCH)

แบบร่างเป็นสิ่งสำคัญต่อการปฏิบัติงานจริง เราสามารถจัดวางรูปแบบให้ลงตัว และแก้ไขข้อบกพร่องในแบบร่างได้ง่าย เพราะมีขนาดเล็กง่ายต่อการพัฒนางาน เราจะนำเอาข้อมูลที่ค้นคว้ามาคือ ภาพของเด็กที่อยู่ในอาคารต่าง ๆ ประกอบกับภาพของตัวการ์ตูนที่หามาได้จาก นิตยสารหรือสิ่งพิมพ์ เรียบเรียงจัดวางให้เกิดรูปแบบใหม่ตามแนวความคิด

เมื่อเนื้อหาของงานตามแนวความคิด เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับเด็กที่มีความพิการทางสมอง ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ สิ่งแรกต้องแสดงออกในเรื่องของความสะเทือนใจ ตรงจุดนี้ให้ชัดเจน การจัดองค์ประกอบจึงเป็นประเด็นสำคัญที่ต้องคำนึงถึง โดยให้เด็กเป็นจุดสนใจ และใช้การ์ตูนมาช่วยเน้นในด้านของแนวความคิดเพื่อให้ได้ความรู้สึกอย่างเต็มที่ การสร้างแบบร่างให้ลงตัวนั้น ต้องทำเป็นจำนวนมากเพื่อสร้างสรรค์ชิ้นงานที่ดีที่สุด มาเผยแพร่ผลงานจริง

ภาพร่างชุดที่ 1

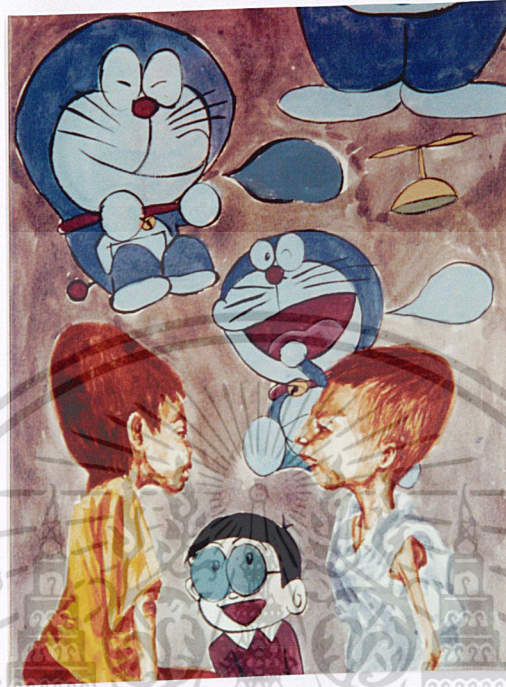
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในภาพร่างชุดนี้ข้าพเจ้ายังขาดในด้านของข้อมูล จึงทำให้งานยังขาดความสมจริงอยู่
ข้าพเจ้าจึงยังไม่ตัดสินใจเลือกงานชิ้นไหนในแบบร่างชุดนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในแบบร่างชุดนี้ข้าพเจ้าได้นำข้อดีของงานทั้งสามชิ้นมา จัดวางให้เหมาะสมในงานจริง
เพื่อให้เกิดความลงตัวยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในแบบร่างชุดที่ 3 นี้ ข้าพเจ้าได้พยายามทดลองหารูปแบบงานให้หลากหลายมากขึ้น จน
หาองค์ประกอบที่ลงตัวได้ในงานชิ้นที่ 2 ซึ่งเป็นงานที่ข้าพเจ้าเลือกมาทำงานจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในแบบร่างชุดที่4นี้ข้าพเจ้าเริ่มหาแนวทางในองค์ประกอบของภาพได้แล้ว แต่ข้าพเจ้าก็ยังพยายามที่จะทดลองหารูปแบบใหม่ๆในการจัดองค์ประกอบอยู่ โดยในภาพที่ 3 นั้นตรงส่วนของพื้นหลัง ข้าพเจ้าได้นำเอาศิลปะเด็กมาใช้แทนตัวการ์ตูนเพื่อให้เกิดเนื้อหาใหม่ ๆ แต่ยังมีข้อผิดพลาดทางด้านเทคนิคอยู่ ข้าพเจ้าจึงคิดว่างานชิ้นแรกมีความลงตัวที่สุด ที่จะนำมาขยายเป็นงานจริงได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าได้เลือกงานชิ้นที่ 2 ของแบบร่างชุดนี้ในการทำงานจริงเพราะมีความลงตัวทางด้านขององค์ประกอบ แต่ข้าพเจ้าจะทำการเพิ่มในด้านของพื้นหลังให้มีเนื้อหาเพิ่มขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทคนิควิธีการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าได้เลือกใช้เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ในงานทุกชิ้นโดยใช้วิธีการลงสีที่แตกต่างกัน ในแต่ละเนื้อหาของงาน ในด้านของตัวเด็กที่เป็นประธานของภาพนั้น ข้าพเจ้าได้ใช้เทคนิคการทึบรอยของสีแปร่งพุกกัน เพื่อให้เกิดทิศทางและความมีชีวิต ในส่วนของพื้นหลังซึ่งเป็นตัวการ์ตูนนั้น ข้าพเจ้าได้ใช้การเกลี่ยพุกกันที่ทำให้เกิดพื้นเรียบเพื่อแสดงความแตกต่างของพื้นผิว เพราะตัวการ์ตูนนั้นส่วนใหญ่จะใช้สีที่แบนราบและสดใส จะทำให้เกิดความขัดแย้งขึ้นในงานซึ่งจะช่วยในการเน้นแนวความคิดได้อย่างดี

ขั้นตอนการสร้างสรรค์

เริ่มแรกข้าพเจ้าได้นำกรอบไม้ที่สั่งทำไว้มาซึ่งกับผ้าใบที่จัดซื้อมา หลังจากซึ่งผ้าให้ตั้งแล้ว ข้าพเจ้าได้ทำการรองพื้นงานด้วยสีพลาสติกสีขาว เมื่อสีแห้งจึงใช้กระดาษทรายอย่างอ่อนขัดเพื่อลดพื้นผิวที่ขรุขระ จากนั้นเริ่มทำการร่างแบบด้วยดินสอสี โดยร่างเฉพาะเส้นรอบนอก แล้วจึงทำการลงสีตามลำดับชั้น เริ่มจากลงพื้นหลังด้วยที่สีสดใสและวางทิศทางของตัวการ์ตูนคร่าว ๆ จึงมาเก็บรายละเอียดของตัวเด็ก แล้วจึงกลับไปทำตัวการ์ตูนให้สมบูรณ์ทีหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การวิเคราะห์องค์ประกอบและพัฒนาการสร้างสรรค์

ในงานทั้ง 4 ชิ้นนั้น ส่วนใหญ่ข้าพเจ้าจะไม่เน้นความซับซ้อนขององค์ประกอบมากนัก งานส่วนใหญ่จะจัดวางอยู่บนพื้นฐานขององค์ประกอบศิลป์อยู่ โดยเน้นตัวเด็กซึ่งเป็นประธานหลักของแนวความคิด ในขนาดที่ใหญ่เกินจริง เพื่อให้เห็นรายละเอียดอย่างชัดเจน และจัดวางทิศทางให้ลงตัวภายในงาน ในส่วนของตัวการ์ตูนนั้นข้าพเจ้าได้ใช้ขนาดที่ต่างกันจากตัวเด็กและการ์ตูนด้วยกันด้วย เพื่อให้เกิดความหลากหลายในภาพ โดยใช้ตัวการ์ตูนที่ขนาดแตกต่างกันเข้ามาอยู่ในงาน และจัดวางทิศทางให้สอดคล้องกับเด็กที่อยู่ในภาพ

การวิเคราะห์ทัศนธาตุ (VISUAL ELEMENTS)

รูปทรง (FORM) ข้าพเจ้าได้ใช้รูปทรงที่อิสระของมนุษย์เข้ามาจัดวางให้เกิดทิศทางและมีมิติผนวกกับรูปทรงเรขาคณิตของตัวการ์ตูนที่อยู่ในพื้นหลัง เพื่อให้เกิดความขัดแย้ง ในขณะเดียวกันก็ยังสามารถระมัดระวังถึงความเป็นเอกภาพ (UNITY) ในงานด้วย

น้ำหนัก (TONE) ในงานแต่ละชิ้นจะมีน้ำหนักที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน เพราะข้าพเจ้าต้องการแสดงออกถึงความแตกต่างทางด้านอารมณ์ของตัวประธานและพื้นหลัง ในส่วนของตัวประธานนั้นจะมีน้ำหนักที่มีปริมาตรสมจริง แต่ทางด้านของพื้นหลังนั้นจะมีความแบนราบและมีการแบ่งน้ำหนักที่ชัดเจน

พื้นที่ว่าง (SPACE) พื้นที่ว่างในงานนั้นจะเป็นพื้นหลังของงานที่มีความแบนและมีสีที่สดใส โดยข้าพเจ้าจะพยายามไม่ผสมสี เพื่อให้สีมีความสดและดิบเพื่อให้พื้นที่ว่างมีสีสันและทำงานอย่างเต็มที่

สี (COLOUR) สีมีส่วนช่วยในงานนี้มาก เพราะในงานแต่ละชิ้นนั้นจะมีความขัดแย้งของสีออกมาอย่างเห็นได้ชัด ทั้งสีที่มีความเหมือนจริงของเด็ก สีที่ตัดน้ำหนักอย่างชัดเจนของตัวการ์ตูน และสีที่สดและจัดของพื้นหลัง ทำให้เกิดมิติและเรื่องราวภายในงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพัฒนาผลงานสร้างสรรค์

ผลงานสำเร็จ

ผลงานชิ้นที่1

ชื่อผลงาน : ชีวิต

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด : 2.00 x 1.50 เมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 2

ชื่อผลงาน : ชีวิตหมายเลข 2

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด : 1.80 x 1.40 เมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 3

ชื่อผลงาน : ชีวิตหมายเลข 3

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด : 2.00 x 1.50 เมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 4

ชื่อผลงาน : ชีวิตหมายเลข 4

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด : 1.50 x 1.40 เมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

สำหรับงานศิลปนิพนธ์ในชุดนี้ ข้าพเจ้าหวังว่าจะสามารถเกิดประโยชน์กับผู้ที่ได้มาชมงานในระดับหนึ่ง เพราะเป็นงานที่แสดงออกถึงคุณค่าของการมีชีวิต ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับบ้านเมืองในยุคนี้ที่ผู้คนยึดถืออยู่กับวัตถุ อาจทำให้ผู้คนเหล่านั้นย้อนหันกลับมามองดูตัวเองและให้ความสำคัญกับคนรอบข้างไปในตัวด้วย และยังเป็นการยกระดับจิตใจของผู้ชมด้วยงานศิลปะ ซึ่งเป็นสิ่งที่บริสุทธิ์ ที่จะช่วยขัดเกลาความคิดและค้นพบแนวทางในการดำเนินชีวิตที่ดีงาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ: นาย สิทธิ ดิษฐสำเริง (Sitti Dithsamrang)

วันเกิด: 20 มิถุนายน 2520

ที่อยู่: 5/8 หมู่บ้านประชาชื่น ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด

จังหวัดนนทบุรี 11120

ประวัติการศึกษา: - โรงเรียนเบญจมราชานุสรณ์
- วิทยาลัยช่างศิลป์ กรมศิลปากร
- คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาจิตรศิลป์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง

ประวัติการแสดงงาน: - ร่วมแสดงงานศิลปกรรมในเครือ
- รางวัลที่3 การประกวดดนตรี Thailand
University Music Award
- รางวัลที่2 การประกวดดนตรี Tros Music
Contest